

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های کمی و کیفی مسکن مورد مطالعه: بافت قدیم شهر کرمانشاه

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدحسن یزدانی - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

علیرضا محمدی - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

حسنا مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

تدوین یک برنامه جامع بخش مسکن نیازمند شناسایی کامل و تجزیه و تحلیل عمیق ابعاد گسترده مسکن عوامل موثر بر آن است، در این میان کلیدی ترین ابزار برنامه ریزی و تشکیل دهنده شالوده اصلی آن، پرداختن به شاخص های مسکن می باشد که می توان حساسترین مرحله برنامه ریزی دانست. شاخص های عملکردی مسکن از یک سو ابزار شناخت وضعیت مسکن در ابعاد مختلف کمی و کیفی بوده و از سوی دیگر، ابزاری کلیدی برای ترسیم چشم انداز آینده مسکن و برنامه ریزی برای آن هستند. با انجام تحقیقات و پروژه های مهم در شناخت و تجزیه و تحلیل شاخص های عملکردی مسکن، می توان میزان کارایی برنامه های مسکن را به طور چشم گیری افزایش داد. در این مقاله سعی شده است با بررسی شاخص های کمی و کیفی بخش مسکن در بافت قدیمی شهر کرمانشاه، و مقایسه محدوده مورد مطالعه با کل شهر، به ارائه راهکارها و پیشنهاداتی در جهت بهبود وضعیت کیفی مسکن جمعیت رو به رشد کشور بپردازد. یافته های تحقیق نشان داد که بعد خانوار، تراکم و سرانه در بافت تاریخی، در سطحی پایین تر از کل شهر قرار دارد و ساختمان های خشت و گلی، بناهایی با عمر 60 سال و بیشتر، بناهای تخریبی و بناهای با مالکیت غیر شخصی درصد بالاتری دارند

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، مسکن، شاخصهای کمی و کیفی، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395506>

